

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и
Херцеговину на годину 12 пер-
пера аа по године 6 перпера.
За све остале земље годишње
20 франака у злату, на по го-
дине 10 франака у злату.

Претплата се прима само у
содишњим и полугод. роковима.
Појединачни број 20 пара за Црну
Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: С. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо: да се сердар Јоко Јовићевић, племенски капетан доњо-цеклинске капетаније разријешити од досадашње дужности и стави на расположење Министра Војног. Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 27. маја 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо: да се потпоручник Периша Лекић, врш. дуж. племенског капетана краљске капетаније разријешити од дужности и стави на расположење Министру Војном. Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 25. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо: за племенског капетана мартинићске капетаније Новака Т. Драговића; за племенског капетана голијске капетаније Коста Перовића; за племенског капетана требјешке капетаније Вучића Терзића; за племенског капетана величке капетаније Вуксана Драговића, досадашњег писара исте капетаније; и за племенског капетана краљске капетаније Михаила Лекића, капетана у пензији, — сви са годишњом платом од по (960) девет стотина и шездесет перпера. Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 26. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо: за племенског капетана полимске капетаније Вукмана Лабана, досадашњег официра народне војске, са годишњом платом од (960) девет стотина и шездесет перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 29. маја 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо: за племенског капетана липовске капетаније Неђељка Драшковића, досадашњег официра народне војске, са годишњом платом од (960) девет стотина и шездесет перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 30. маја 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо: за секретара обласне управе на Цетињу Филипа Врчевића, досадашњег секретара треће класе Санитетског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела, са годишњом платом од (1800) хиљаду и осам стотина перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 1. јуна 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо: за писара прве класе Санитетског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела Душана Илићковића, досадашњег економа болнице „Данило I“, са годишњом платом од (1440) хиљаду четири стотине и четрдесет перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 27. маја 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо: за писара петрушинске капетаније Луку Драгова Бобичића, са годишњом платом од (600) шест стотина перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 26. маја 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Ј. С. Пламенац с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог заступника Нашег Министарства Правде, Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Иностранних Дјела, постављамо:

за члана општинског суда у Бару Николау Л. Марђоновића, досадашњег капетанског писара;

за члана општинског суда у Улцињу Машана Вујовића, досадашњег секретара истог суда; и

за писара обласног суда у Никшићу Риста Ј. Гузину — све са годишњом платом од по 1000 перпера.

Заступник Нашег Министарства Правде, Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Иностранних Дјела, нека изврши овај указ.

Цетиње, 5. јуна 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Заступник Министарства Правде,
Предсједник Министарског Савјета,
Министар Иностранних Дјела,
Д-р Л. Томановић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министарства Војног, а на основу чл. 225. тач. 15. закона о устројству војске, ријешили смо и рјешавамо:

да се Машан Божовић, пјешадијски командир стојеће војске у оставци, по својој молби, врати поново у дјелство.

тељну службу са истим чином, и стави на расположење Војног Министра.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 4. јуна 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар-Војни Генерал-Ађутант,
Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министарства Војног постављамо Д-ра цјелокупног љекарства Михаила Вукчевића, за војног љекара IV. дивизије, у рангу војно-грађанског чиновника II класе.

Наш Министар Војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 4. јуна 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал-ађутант,
Бригадир Митар Мартиновић с. р.

МИ
НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Одобрили смо и одобравамо рјешење Народне Скупштине, сазване у редован сазив за 1909. годину, које гласи:

„да се Јовану Николићу, професору у пензији, даде сада остатак његове професорске плате, а за вријеме од 3 године проведене у служби пограничног комесаријата на Андријевици“.

Према горњој Скупштинској одлуци, Николићу има се издати из државне готовине хиљаду и осам стотина (№ 1800) перпера.

Наш Министар Просвјете и Црквених Послова и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Цетиње, 2. јуна 1910. год.

НИКОЛА с. р.

[М. П.]
Видио и ставио државни печат:

Чувар државног печата,
Заступник Министарства Правде,
Предсједник Министарског Савјета,
Министар Иностранних Дјела,
Д-р Л. Томановић с. р.

Министар Просвјете и Цркв. Послова,
П. Вучковић, с. р.Министар Финансија и Грађевина,
Душан Вукотић с. р.

Господин Министар Унутрашњих Дјела, својим рјешењем од 31. маја 1910. год. број 4265. дозволио је да се у варошици Боану отвори сточни пазар један пут недељно.

Број 4265. Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дјела. 1. јуна 1910. год. на Цетињу.

Бивши капетан управе луке и поморске здравствености у Бару, Александар Замбера умро је у Абацији 1. јуна ове године.

Број 4394. Из Канцеларије Министарства Унутрашњих Дјела. 8. јуна 1910. год. на Цетињу.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Нарочити изасланик Њ. И. В. Цара Николе, генерал-ађутант К. К. Максимовић, стигао је на Цетиње у понедељнички вечер и одсио у царско-руској легацији. Г. Дјаченко и г. пуковник Потапов дочекали су га у Котору, а на граници г. Михаил Поповић, први ађутант Њ. Кр. В. Господара, који му је био аташиран.

У уторак, у 10 и по сати, Њ. Кр. В. Господар примио је у свечаној аудијенцији царског изасланика у присуству министара, са уобичајеним постима. У подне је био у двору интимни ручак, на који су

били позвани са г. генералом Максимовићем царско-руски посланик г. Арсенијев са свима члановима царско-руске легације. Том приликом Њ. Кр. В. Књаз Господар благоизволио је г. генерала одликовати Даниловим орденом I. степена.

Послије подне чинио је г. генерал посјете нашим министрима и великодостојницима, Високопреосвештеном Митрополиту г. Митрофану и шефовима страних легација. У вечер је у част г. генерала Максимовића код г. пук. Потапова био дине, на коме су осим особља руске легације били наш министар предсједник и министар војни.

У сриједу је било на Крушевцу крштење новорођеног Књажевића, које је извршио Високопреосвештени Митрополит г. Митрофан са подгоричким протопопом Петровићем, дворским протођаконом Радичевићем и ђаконом Калуђеровићем, у присуству Њ. Њ. Кр. Кр. В. В. Господара, Књаза Престолонашљедника и Књагиње Престолонашљедниковице, Њ. Њ. В. В. Књагињице Ксеније и Вјере, господина и госпође Константиновић, царско-руског посланика г. Арсенијева са свима члановима легације, нашег министра-предсједника и министра војног, команданта дивизије бриг. сердара Ј. Вукотића, обласног управитеља бриг. Велише Лазовића и дворских чинов. На крштењу је новорођени Књаз од Рашке добио име Павле. По извршеном светом обреду дошли су Њ. Њ. В. В. Књаз Мирко и Књагиња Наталија, те замјеник Њ. И. В. Цара Николе, г. генерал Максимовић, предаде Књажевића Павла у руке узвишеној Матери са топлим честитањем. За тим су и сви присутни честитали сретним родитељима.

У подне је био свечан објед, при коме је Њ. Кр. В. Књаз Господар подигао ову здравицу:

Света тајна крштења Мога најмлађег унука у име Његовог Величанства Цара руског дотакнула је Моје најдубље осјећаје, и ја их не могу друкче умирити него да им дам изрази и да кажем, да у овоме свечаном чину ледам ојет доказ благовољења великога Цара велике Русије према Моје Дому и Моје народу, нарочито мио и због тога, што ида у Мојој јубиларној години.

Захвалан сам и што је Његово Величанство изабрало себи заступника у лицу тако одличног генерала своје вазда храбре војске, генерала и бившег хетмана козака, оних козака, који су страх славенским противницима, козака Мени милих некад ратних другова. Ја сам и с те стране пријатно дирнут, те подижем ову чашу за здравље и дуг живот Његовог Величанства Цара свевосијског, узвишенога кума Мога Дома, за здравље и дуг живот Њенога Величанства Царице, као и за здравље, дуг и срећан вијек узвишене Дјеце Њихове.

Живио Цар, Живијела Русија!
Здравица је прихваћена бурним клицањем „Живио!“ и „Ура“, на што је г. генерал Максимовић пио за здравље Њ. Кр. В. Књаза Господара, Узвишеног Владалачког Дома и новокршеног Царевог кумчета. И опет се поновило одушевлено клицање.

Послије подне око пет сати Њ. Њ. Кр. Кр. В. В. Књаз Господар, Књаз Нашљедник и Књагиња Нашљедниковица са Њ. Њ. Височанствима Књазом Мирком и Књагињицом Ксенијом и са осталом господом стигли су на Цетиње, гдје је

био у вечер у Двору свечан дине у част Царског замјеника, г. генерала Максимовића, на који су били позвани г. посланик Арсенијев са свима члановима руске легације, наши министри и великодостојници. На трпези је Њ. Кр. В. Господар подигао чашу за здравље Њ. Њ. И. И. В. В. Цара, Царице и Њихове узвишене Дјецe, понављајући топле жеље изјављене на Крушевцу, а г. генерал од стране Њ. И. В. Цара у здравље Њ. Кр. В. Господара и узвишеног Књажевског Дома. Обје здравице су попраћене одушевљеним клицањем.

У четвртак прије подне г. генерал био је у опрштајној аудијенцији код Њ. Кр. В. Господара, па код Њ. Кр. В. Књаза Нашљедника, и Њ. В. Књаза Мирка, а послје подне посјетио је у пратњи особља царско-руске легације Војни Стан, гдје су га дочекали министар војни бриг. М. Мартиновић и командант дивизије бриг. сердар Вукотић са официрским кором. Пошто је прегледао уређење Војног Стана и присуствовао вјежбању војника пјешадије и артиљерије, вратио се у велики салон Војног Стана, гдје је била приређена гозба, за вријеме које је војна музика свирала пред Војним Станом одабране комаде. Ту је пало и с једне и друге стране одушевљених здравица, праћених бурним клицањем присутних и интонирањем руске и црногорске химне. Г. генерал испраћен је из Војног Стана великим одушевљењем, а питомци официрске школе подигли су га на рамена и донијели до аутомобила.

У петак у јутро г. генерал кренуо је са Цетиња. При кретању били су да га поздраве Њ. В. Књаз Мирко, наши министри, командант дивизије бриг. сердар Вукотић са официрским кором. Бурно клицање „Живно Цар“ испратило је г. генерала са Цетиња, који је до границе путовао са додијеленим му ађутантом г. М. Поповићем и пук. Ращинским, а до Котора су га отпустили г. пук. Потанов и г. Дјаченко.

Г. генерал Максимовић, потомак једне од оних српских породица иселих из Угарске за вријеме Царице Марије Терезије, својом појавом и веома љубазним опхођењем, оставио је међу нама најљепшу успомену.

— Њ. В. Књаз Петар отпутовао је у пратњи ађутанта г. кап. Блажа Врбице у сриједу у иностранство.

— Г. Тодор Петковић, овд. посланик Краљевине Србије, стигао је са одсуства у прошли четвртак на Цетиње.

— Г. гроф Серсе, овд. посланик Републике Француске, вратио се послје дужег одсуства и предузео управу повјереног му посланства.

Нова држава у Африци

На југу Африке свечано је ових дана проглашена једна нова држава под именом „Јужно-Афричка Унија“, која је образована од четири колоније: Трансвала, Оранжа, Натала и Капа.

Још прије десет година бијеснила је у највећем жеку очајна борба између Бура и Енглеца, а данас, благодарећи великодушности краља Едварда VII, четири јужно-афричке колоније сједињене су у једну државу и обезбијеђене у даљем развоју једним либералним уставом. Политичкој увиђавности и хуманости пок. краља, који је ово важно питање у колонијалној политици енглеској довео пред саму своју смрт до овако сретног рјешења, не само Бури него и цио образовани свијет одаје данас заслужену хвалу и дивљење.

Предсједник је министарства нове Уније чувени бурски генерал Бота, а министри су највиђенији представници све четири сједињене колоније.

Четири сада сједињене колоније: Трансвал, Оранж, Кап и Натал имају четири пута већу површину од Енглеске и броје преко пет милиона становника: 1,100,000 бијелих и 4,200,000 црнаца. Њихову ће владу од сада образовати енглески краљ, односно главни гувернер који га представља, а земљом ће по ред министарства управљати Сенат и законодавна Скупштина. Сенат се састоји од 40 чланова, од којих осам сенатора именује главни гувернер и по осам свака од четири провинције нове државе. Скупштина има 120 чланова. Парламенат се састаје на крају године. Први је парламенат требао, по жељи покојнога краља, да отвори лично престолоншљедник Ђорђе, садашњи краљ енглески. Ушљед његова доласка на пријесто, ту ће мисију извршити сада принц од Коногта.

За првога гувернера нове државе постављен је Лорд Гледстон, син чувенога државника Вилијама Гледстона, човјек познат са своје слободоумности и такта, који доиста неће ометати слободни развој нових колонија.

Неки енглески конзервативци упорно критикују ново стање ствари и оптужују га као пошљедицу слабости либералне владе Асквитове. Међутим, та је критика потпуно неоснована. Истина је, да ће бурско министарско управљати Афричком Југом, али је бурски дух данас потпуно измијењен. Прошло је вријеме велике борбе бурске против странаца. Двобој раса, којим је у јужној Африци био испуњен крај прошлога вијека, припада већ историји, а крупним економским интересима управљаће се од сада живот нових колонија.

Тек је краљ Едвард VII дошао на пријесто, носио се једном мишљу: да олакша својим новим поданицима бол и тугу, коју им је задао пораз у неравној борби с Енглецима. Долазак на владу либералне већине дао му је прилике, да у скоро оствари ову жељу. Није протекло ни пет година, кад је краљ Едвард у пркос опозиције Горњег Дома, дао устав старим душманима, Бурима. Они су добили право, да имају посланике и министре своје и да сами сређују сва питања мјесног интереса. И тај акт правде и великодушности био је од огромних пошљедица.

Само неколико мјесеца доцније видио се овај дирљиви приказ: Бота, који је постао први министар, Делареј и Девет дођоше у Лондон, гдје су их са свима почастима примили краљ Едвард и њихови стари противници са афричког бојног поља, енглески генерали: Робертс, Френч и Киченер, а Лондонци су их поздрављали великим одушевљењем.

Али није само на томе остало. Жеља краља Едварда била је, да обухвати четири велике афричке колоније у једну унију, која ће сама собом управљати, под контролом главног гувернера, као што се управљају Канада и Аустралија средством парламента и заједничког министарства. За извршење ове жеље дошао је прошле године генерал Бота у Лондон са још тројицом првих министара сада сједињених колонија, и у преговору са енглеском владом утврдили су текст устава нове уније, која је сада свечано прокламована.

Овим важним чином племенити краљ Едвард VII оставио је најљепшу успомену у захвалним срцима поноснога народа бурскога, који је за своју слободу пролијевао крв потоцима и готов био, и

ако побијеђен, пролијевати је до пошљедње капи, да велики и хумани краљ од непомирљивих непријатеља није створио задовољне и вјерне поданике.

Свесловенски конгрес

Израђен је већ коначно програм за свесловенски конгрес, који ће се држати од 24. до 27. јуна ове године у Софији. По томе програму на конгресу ће се узети у претрес ова питања:

- 1) Данашњи положај југословенских држава. Реферате о томе читаће представници југословенских народности.
- 2) Културна узајамност:
 - а) сазивање свеопштег научног конгреса славистичара;
 - б) учешће словенских научника у мјесним и општенародним словенским конгресима;
 - в) узајамни односи словенских академија и других научних установа;
 - г) веза међу словенским средњим и вишим школама;
 - д) организација словенске књижевне трговине. Појачање веза међу словенским позориштима и умјетничким друштвима;
 - ђ) издавање часописа уз сарадњу свих словенских књижевних и научних радника, а тако исто и стручних научних списа;
 - е) словенска хрестоматија антологија;
 - ж) каталог словенских популарних научних књига за јавне библиотеке;
 - з) адресна књига словенских научних и књижевних установа;
 - и) заједна угледних политичких журнала, часописа и листова, словенских радника и корпорација;
 - к) курсеви о Словенству за словенске новинаре и студенте на словенским универзитетима.
- 3) О удруженој акцији словенских новинарских друштава.
- 4) У погледу економске узајамности:
 - а) словенска банка;
 - б) словенска изложба;
 - в) економске везе западних Словена са јужним и источним Словенима.
- 5) Оснивање савеза словенских туристичких друштава.
- 6) Организација на послу око словенске узајамности.

По данима распоређени послови на конгресу и кретање гостију у Софији биће овим редом:

23. јуна, стижу чланови конгреса и гости, свечано дочекани. По подне је размјештај по становима а увече састанак чланова конгреса у градској касини и башти. Ту ће их поздравити предсједник софиске општине и одбор за уређење конгреса. Затим ће настати међусобно упознавање чланова конгреса и гостију. На Ивањ-дан, 24. јуна, у 9 часова изјутра, биће свечано отворен конгрес говором предсједника софиске општине и словенских културно-просвјетних друштава, па ће онда бити изабрано предсједништво.

У 1 час по подне даје се свечан ручак за чланове конгреса и госте у ресторану војног клуба; у 3 часа конгрес наставља рад и читају се реферати по напријед изложеном реду; у 8 часова увече софиска општина даје вечеру у градској касини. Послије тога настаје велики концерт.

25. јуна, у 10 ч. прије подне конгрес наставља рад и читају се даљи реферати. У 1 ч. по подне ручак чланова конгреса у ресторану Словенске Бесједе. У 3 ч. конгрес опет почиње рад по групама и секцијама. У 8 ч. увече вечера у ресторану Словенске Бесједе.

26. јуна, у 9 ч. прије подне секције конгреса почињу своје сједнице а у сједници конгреса настављају се реферати. У 11 ч. правници чланови конгреса посјећују удружење бугарских правника; у 1 ч. по подне заједнички ручак свих тих правника; од 3 до 5 ч. по подне у сједници конгреса се води дебата и гласање по поднијетим приједлозима и резолуцијама а послје тога чланови сабора и гости чине екскурзију до Књажева, гдје ће бити приређен заједнички пикник.

27. јуна, у недељу, у 9 час. прије подне почињу свечане јуначке игре бугарских витешких друштава; у 11 ч. свечано затварање конгреса. Затим до 7 ч. увече словенски гости разгледају софиске знаменитости, а у 8 ч. се даје опрштајни банкет.

Истог вечера и сјутра дан словенски гости почињу да напуштају бугарску пријестоницу.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Д-р Роберт Кох. У Баден-Бадену умро је чувени оснивач модерне бактериологије и научни борац против заразних болести д-р Роберт Кох, у 67. години живота. Цио научни свијет жали овога до данас највећег научника у медицинској науци. Он је први, који је ујектици

пронашао бациле и отпочео борбу против истих. До ових у науци неочењивих резултата, дошао је пок. Кох једино својим неуморним радом, издржљивошћу и беспримјерном вољом. За чудо је, што тај славни научар није одавна нашао смрт, бавећи се цијелога свога вијека на самом извору најтежих заразних болести. У борби против најопасније болести, туберкулозе, Кох није досио до крајњих резултата, али је пронашао бацил ове болести и утврдио правила, помоћу којих се болест може предуприједити. Кох има великих заслуга и за хигијену. Он је први поставио принцип: да су чистоћа и простор први услови здравља; да је присуство болесника опасно по здравље човјека, кога треба одвојити. Он је прописио хигијенска правила о животу човјека, народа и државе. Кохов туберкулин познат је широм цијелога свијета и ма да је у почетку имао многих противника, најпослије је признат као одлично средство у почетном стадију туберкулозе.

Наука коју је основао Кох има утицаја на све гране медицине, осим хирургије. По његовој теорији отпочет је нов правца у испитивању рака. Лијечење дифтерије с дана у дан све више напредује, што све има да се захвали великом научнику и учитељу Коху. Тако нам Кох важи данас као један од највећих научника овога вијека, који није никид тжео за почастима, већ само мислио и практично радио да помогне своме ближњему.

Д-р Роберт Кох, професор за хигијену и директор института за инфекционе болести на Берлинском универзитету, родио се 11. децембра 1843. год. у Клаусталу на Харцу; школе је учио у Гетингену, а практиковао у разним мјестима Њемачке. Као окружни физикус поставио је темељ својој науци, пошто је пронашао бацил болести „Anthrax“ и доказао да се може преносити на другога. На основу ових првих научних радова био је позван од кр. Берлинског здравственог завода, гдје је отпочео микроскопско испитивање природе и живота бацила помоћу бојадицања и фотографије. У год. 1882. пронашао је узрок туберкулози. 1884. послат је као комесар у комисију за испитивање колере у Египту, гдје је пронашао комабакцил као узрок колери, што је допринијело много рационалијем снабдијевању са здравом пијаћом водом. Кох послје тога добије награду од 100.000 марака и постане професор. Он је основао институт за инфекционе болести, чији је директор био до смрти. На X. медицинском конгресу направио је Кох велико изненађење саопштењем свога туберкулина, серума, који је доцније признат као средство за лијечење од туберкулозе. Он је први нашао, да туберкулоза са животиња не може прећи на човјека. У години 1897. отишао је Кох у источну Африку, гдје је проучио маларију и њен пренос помоћу комараца; лијек против маларије хининаом; за тимем бацил египатске очне болести и тифа. У Африци бавио се Кох на научном испитивању још два пута по жељи енглеске владе и тада је пронашао разне говеђе и коњске болести. У пошљедње вријеме бавио се т. зв. „болести снавања“ и у тој је цијељи ишао и у Африку, и пронашао олговарајуће средство за лијечење од ове болести. То је био његов пошљедњи научни рад.

Његова смрт изазвала је опште саучешће у Њемачкој, а сви јевропски универзитети и научни институти узеше видна учешћа у губитку великог и славног научника д-р Коха, чије ће се име трајно спомињати у науци медицине.

„Српска Матица“ у Дубровнику. У другој половини мјесеца јула ове године „Матица Српска“ у Дубровнику почеће да пушта у свијет своја издања. Прва књига биће „Наше Приморје“, од Марка Цара, па ће за њом шљедовати расправа о Ивану Бунићу Вучићевићу. До године издаће Матица историју Боке за прве аустријске владавине од 1787. до 1805—6; па даље од 1811. до 1817—18. године, на основу докумената пронађених у бечким архивима. Уз то је Матица расписала стјечај за дјело Културни и економски развој Срба у аустро-угарској монархији од најстаријих времена до данас. Награда је 1000 круна. Рукописи се шаљу Управи Матице у Дубровнику најдаље до краја 1911. године. Награђену књигу штампаће Матица као своје издање.

Према својим правилима, Матица Српска је почела да оснива библиотеку, у којој ће бити добри књижевни производи, нарочито производи српске књижевности. Тим ће Матица попунити једну велику празнину која се у Дубровнику осјећа, јер ће своју књижицу, чим је уреди, ставити на расположење публици.

Неколико познатих српских књижевника обеолао је већ Матици Српској своју сарадњу, а неколико књижевних установа, као Српска Краљевска Академија Наука у Биограду, Матица Српска у Новом Саду, Матица Словенска у Љубљани, шаљу јој своја књижевна и научна издања.

Нека је срећан почетак Матице дубровачке!

Стјечај. Српска Краљевска Академија у Биограду расписује награду из *Задужбине Пере К. Јанковића* за најбоље дјело из области природних наука, или из њихове историје, методике и философије.

Наградиће се у првome реду оригинална дјела, за тим научни изводи и пријеводи. Искључују се дјела, која су на српском језику већ наштампана.

Величина награде је до 1200 динара, што ће зависити од вриједности и обима списка, који не смије бити мањи од 8 штампаних табака.

Награђено дјело може и Академија штампати, и оно тада постаје њена својина; али у томе случају писац не добија нарочити хонорар осим досуђене му награде, која му се одмах издаје. Ако пак награђено дјело штампа писац, онда ће му се награда издати тек пошто дјело наштампа и поднесе Академији педесет примјерака. На насловном листу награђеног дјела штампаће се: „Награђено из фонда Пере Јанковића, бившег апотекара“.

Списе за награду ваља поднијети Српској Краљевској Академији у Биограду најдаље до 1. априла 1911. год.

Писци могу своја имена назначити у засебном завоју спроводног писма; али се и на завоју и на спис мора ставити исти знак.

ДОМАЋЕ ВЈЕСТИ

Прославни одбори по унутрашњости. По претходном споразуму са првацима појединих племена Морачко-Ровачке области, одбор вароши Колашина за прославу педесетогодишнице владања Њ. Кр. В. Књаза Господара одржао је 6. маја о. г. скуп, састављен из својих чланова и племенских претставника, на коме је ријешено, да осим главног одбора за прославу у Колашину изабере још и свако племе Морачко-Ровачке области по један племенски одбор.

Према ријешењу овога скупа извршени су у свим племенима избори и образовани племенски одбори, у који су ушли повећи број чланова. Одбори су се овако конституисали:

1) **Главни одбор Морачко-Ровачке области:** председник Акан Марић; потпредседник Јанко Тошковић; секретари: Радован Дрљевић и Богдан Бацановић; благодотворници Станић.

2) **Одбор племена Колашинског:** председник Бећо Влаховић; секретар Крсто Мијовић.

3) **Одбор племена Липовског:** председник Милош Радовић; секретар Вукашин Кујовић.

4) **Одбор племена Пољског:** председник Саво Анђелић; секретар Симо Терић.

5) **Одбор племена Доњоморачког:** председник Радован Радовић; секретар Машан Симоновић.

6) **Одбор племена Горњоморачког:** председник Шћепан Војводић; секретар Илија Н. Мандић.

7) **Одбор племена Ровачког:** председник Радивоје М. Булатовић; секретар Милета Б. Влаховић.

Плеће Пеклихово изабрало је такође одбор за прославу, у који су ушла ова лица: председник Крцун Ђуканов Рамадановић; одборници: кап. Матан Ф. Матановић, ком. Пекар Р. Гвозденовић, поп Јован Јоветић, бар. Васо Домазетовић, официр Никола Гвозденовић, официр Нико Калуђеровић, официр Јован Миљковић, потпор. Ђуро Станковић, учитељ Блажо Калуђеровић, Шпиро Калуђеровић, Стево Цаковић, Шпиро Јововић, Никола М. Калуђеровић, Филип Митровић, Саво Матановић, Ђуро Калуђеровић, Раде Вујовић, Блажо Мирковић, Марко Мирковић, Илија Драгутиновић, Иван Јовановић, Милош Јовановић, Стеван Павловић, Тодор Павићевић, Митар Павићевић, Илија Вујовић, Јован Павлићевић и Периша Поповић.

Одбор за дочек и размјештај гостију на Цетињу попунио се још овим члановима: А. Сафре инжењер, поп Илија Јовићевић, Илија Вулетовић, Ристо Михаљевић, Јошко К. Мартиновић, Ново Вугделић и Јован П. Иваничевић.

У прославни одбор *ошштине Бајнице* ушли су као чланови још ова лица: Илија Н. Мартиновић, Андрија Н. Мартиновић, Нико М. Мартиновић, Крсто В. Мартиновић, Бајо Ш. Мартиновић, Филип П. Мартиновић, Лазо Ш. Мартиновић, Стево М. Мартиновић и Саво И. Радовић.

Из Дјевојачког Института. У уторник, 1. о. мј., завршен је годишњи течај у овдашњем Дјевојачком Царице Марије Институту. Ученица било је свега 90 из Црне Горе и разних српских покрајина, а радило се ове године са I, III, V и VII разредом. Година је завршена благодарњем у институтској цркви, а у недељу, 30. пр. мј., био је годишњи испит из музике и пјевања. Испиту су присуствовали:

министар просвјете и цркв. послова г. П. Вучковић, царско руски-посланик г. Арсењев са секретаром легације г. Дјаченком, војни агент г. пук. Потапов с господом, г. пук. Рашчински, многи дјечји родитељи и наставници Института. Испит је испео на потпуно задовољство, а иза тога су ученице изводиле разне гимнастичке вјежбе, које су изазвале опште допадање. У уторник прије подне ученице су распуштене својим кућама.

Друштвена слава. И наше Радничко Друштво славilo је Спасов-дан, своје крсно име. Послије службе божје, којој су присуствовали и чланови друштва, слава је отпочела ломљењем славског колача и прекадом, присутни су служени били закуском и пићем, а председник Друштва наздравио је Њ. Кр. В. Књазу Господару, који је друштву преко њега благоизволио честитати славу, послје чега је друштвени Тамбурашки Збор одсвирао химну, а присутни то пропратили с троструким Живио Господар!

Док су гости служени били, а чланови тамбураши извађали одабране комаде, наздравили су изасланик друштва „Његош“ Радничком Друштву, а његов председник пријатељима Радничког Друштва, споменувши и Управу пиваре „Оногост“ у Никшићу, која је за ову прилику преко свог члана г. Виторовића даровала друштву двије бачве бире. Послије подне је ова слава била у реду и на задовољство гостију завршена.

† **Јово Савов Поповић.** На Његушима је јучер преминуо бивши племенски капетан *Јово Савов Поповић*. Спадао је међу најбоље саплеменике и по чојству и по јунаштву. Данас је пошао на Његуше Њ. Кр. В. Књаз Насљедник, ду му ода посљедњу почаст при спроводу и погребу. Честитоме Црногорцу лака родна земља и вјечнаја памјат!

† **Ристо Чупковић.** У Подгорици је преминуо послје кратког али тешког боловања *Ристо Чупковић*, наставник тамошње гимназије. Покојник је родом из Херцеговине, одакле је по свршеним наукама на градачком универзитету дошао прије неколико година у Црну Гору, и то најприје за наставника гимназије на Цетињу, а за тим у Подгорици. С њиме се доселила и његова породица, која у њему губи свога хранитеља.

Због свог веселог, отвореног и искреног карактера био је у друштву омиљен, а колико је уважање уопште уживао, видјело се приликом спровода, на коме је било многобројно грађанство из свију друштвених staleжа у Подгорици, пјевачко друштво „Бранко“ и ученици свију школа са својим наставницима. Над гробом се са покојником опростио у име гимназијског наставничког збора г. проф. М. Драговић, а у име ученика један гимназиста из старијег разреда. Лака му земља!

Стенографске Биљешке. Уз данашњи број као прилог шаљемо и остатак Стенографских биљешака редовног сазива Црногорске Народне Скупштине за год. 1909/10.

ТЕЛЕГРАМИ

Цариград, 29. маја. Јутрос је искочио конвенционални воз из Европе на мосту код Луле Бургаса. Неколико је вагона здобљено, а рањено је девет особа.

Влада је одредила строгу истрагу, јер се држи, да се ту ради о злочину.

Цариград, 31. маја. По налогу своје владе грчки је посланик пошлети посланике велесила, да скрене њихову пажњу на све јачи бојкот и гоњење грчких поданика. Посланик је замолио посредовање великих сила код Порте, од којих су неки већ учинили кораке.

Софија, 31. маја. У част принца Јусуфа Изедина, који је стигао јуче прије подне, била је данас велика смотра војске, којој су присуствовали краљ и краљица, министри, дипломатски кор и многобројни народ.

Цариград, 31. маја. Истрагом, поведеном ради жељезничке несреће код Луле Бургаса, доказало се, да се је заиста радило о злочину.

Биоград, 31. маја. Скупштина је усвојила са 51 против 34 гласа чл. 18. закона о изборима народних посланика, по којему је забрањено председницима судова, да кандидирају у својим окрузима. Пошто су и неки одлични посланици владине странке гласали про-

тив тога члана, Пашић је предао краљу оставку владе, јер се је ова увјерила, да се више не може ослањати на садашњу скупштинску већину.

Софија, 31. маја. Послије концерта у народном позоришту, принц Јусуф Изедин пошао је у пратњи краљевој на жељезничку станицу, одакле је послје срдечног опростаја с краљем отпутовао у Цариград.

Сарајево, 1. јуна. Ћесар је наименовао Али-бега Фирдуса за председника, а Србина Војислава Шолу и Хрвата д-р Н. Мандића за потпредседнике босанско-херцеговачког сабора.

Биоград, 1. јуна. Краљ није примио оставку владе, већ јој изјавио повјерење и позвао, да изравна несугласице у скупштинској већини.

Цариград, 1. јуна. Принц Јусуф Изедин са Рифаат-пашом вратио се овамо.

Краљ бугарски и султан измијњали су веома срдачне депеше при одласку принца Изедина.

Цариград, 1. јуна. Румунски брод, на коме су била два румунска принца, долазећи у Пиреј из Египта, био је нападнут од свјетине, која је једног турског официра и друге путнике злостављала. Порта је упутила протест.

Малта, 2. јуна. Енглеска крстарица „Минерва“ добила је наредбу, да отплови у залив Суда.

Атина, 2. јуна. Догађај са румунским бродом у Пиреју много је мањи био него што се представља. Ради се о једном Грку војном бјегунцу, румунском поданику, кога је свјетина без икаквог сукоба ослободила.

Сарајево, 2. јуна. Сабор је свечано отворио гувернер генерал Варешанин. Послије говора гувернера председништво је положило заклетву. Председник Али-бег Фирдус због болести није био. Потпредседник Шола отворио је сједницу, у којој су посланици положили заклетву.

Сарајево, 2. јуна. Кад се је генерал Варешанин враћао из сабора, социјалист Богдан Жерајић испалио је на њега пет револверских метака, али га ни једном није погодио, а са шестим метком убио се сам.

Сарајево, 3. јуна. Атентатор Богдан Жерајић родом је из Невесиња, 24 године стар, правник на загребачком универзитету. Дошао је 22. маја из Мостара у Сарајево и добио је ту од владе потпору за полагање испита. По нађеним хартијама имао је везе с анархистима.

Оба саборска потпредседника изјавили су цивилном доглавнику Бенку гнушање због атентата, а у црквама и џамијама одржана су благодарјења.

Беч, 3. јуна. Ушљед великих киша поплављене су скоро све алпине покрајине. У Салцбуршкој су многе општине поплављене, мостови и путеви разорени. Иста несрећа снашла је Тирол и Форарлберг, а нарочито Фелдкирх у Штајерској. Војска пружа помоћ.

Берн, 3. јуна. Из цијеле источне и централне Швајцарске долазе вјести о ужасним поплавама.

Биоград, 3. јуна. Синоћ страшна олуја са бијесном плимом поплавила је вароши Јагодину, Ђуприју, Багдан и Свилајнац. Ријеке Морава и Ресава излиле су се и преплавиле варошке улице, потопиле долину Мораве и потпуно уништилe житницу Србије. У Свилајнцу је погинуло 38 људи, 6 у Багдану, а мноштво се кућа срушило. Штета је огромна. У исто вријеме уништио је и јаки град готово сву жетву у више округа. Краљ је јутрос у пратњи министара грађевина и војног отпутовао у Свилајнац.

Цариград, 3. јуна. Валија из Ерзерума јавља за велике поплаве.

Једна варош је потпуно уништена, стотине има мртвих, а много рањених.

Биоград, 4. јуна. Са надлежног се мјеста изјављује, да су измишљене све вјести страних листова о преговорима између владе и дворова односно краљеве посјете на Цетињу, те према томе нијесу у питању ни услови, постављени црногорској влади од српске владе. Све те вјести имају једино намјеру, да покажу, како су тобож затегнути српско-црногорски односи.

Атина, 4. јуна. Краљ Ђорђестигао је овамо. Дочекај је одушевљено.

Цариград, 5. јуна. Данас је и овдје почео бојкот грчких трговачких бродова. На представку грчког посланика Рафаат-паша је одговорио, да влада не одобрава бојкот и да ће учинити све што може да томе стане на пут. Чује се, да је бојкот у Сиирни већ престао.

Списак странаца приспјелих на Цетиње од 27. маја до 3. јуна 1910. год.

Гранд Хотел: Е. Клајн, уредник из Беча; Ф. Шмецер, прив. из Аугсбурга; принц Хацфелд, дипломат из Беча; А. Ернст, књиговођа из Сарајева; Т. Х. Уззе, министар из Њујорка; г-ђа Блум, прив. из Њујорка; Ф. Обсов, ком. флоте из Бомбаја; Т. Јовановић с госпођом, кројач из Биограда; фон Гетхорн с госпођом, прив. из Штетина; Др. С. Кнежевић, адв. из Дубровника; Р. Жуткић, прив. из Котора; А. Унић, трг. пут. из Трста; К. М. Л. Милне, инж. из Њујорка; М. Демарто, прив. из Лијежа; А. Ленаерт, прив. из Лијежа; Е. Дегов, фабрикант из Француске; Ж. Мортро, фабрикант из Бовала; Ф. Кронавергер с госпођом, прив. из Беча; Др. Ф. Вебер с госпођом, савјетник из Минхена; Р. Винер, фабрикант из Беча; К. Гал с госпођом, сликар из Беча; Х. Хоснер, прив. из Прага; Б. Немак, прив. из Мађарске; С. Е. Карте, пензионер из Лондона; Д. Расовски, извозник из Будимпеште; А. Лаваква, адв. из Торина; А. Кали, посједник из Париза; Ј. Е. Буланд с госпођом, проф. из Чикага; г-ђа Ј. Калужеровић, прив. из Роса; г-ђа Ј. Конечни, прив. из Роса; А. Езерник, прив. из Беча; А. Розенштајн, трг. из Трста; Ф. барон Нопча, прив. из Мађарске; Е. Бајазит, секр. из Мађарске; Н. М. Ђивановић, механичар из Дубровника; г-ђа Ф. Пен, прив. из Америке; М. Х. Пирсон с госпођом, прив. из Харисбурга; г-ђа Х. Риш, при. из Филадельфије; г-ђа Е. В. Роб, прив. из Филадельфије; В. Кениг, директор банке из Беча; К. Ајгл, чиновник из Беча; Ф. Миге, чиновник из Берлина; К. витез Горуп, прив. из Трста; В. Тухшерер с госпођом, инж. из Дрездена; Др. О. Елверт, лекар из Рајтлингена; Ф. Хинтрагер, трг. из Рајтлингена; Т. Ширм, апотекар из Рајтлингена; Др. Е. Димлер, лекар из Лондона.

Хотел Рајнвајн: Ј. Бауер, трговац из Беча; У. Селић, трг. из Бари; В. Рихард, чиновник из Хамбурга; С. Вучинић, чинов. из Петрограда; Др. М. Вучевић, лекар из Прага; Ф. Малина, чиновник из Прага; В. Визник, чиновник из Прага; К. Барок, трговац из Трста; Ф. Фантини, трговац из Трста; Н. Кашиковић, журналиста из Сарајева; Д. Бохине, трговац из Босне; Ј. Линд, трговац из Босне; Ј. Вазлов, трг. из Прага; К. Цајлнер, трг. из Граца; Р. Хофман, инжењер из Берлина; А. Гондорф, трговац из Будимпеште; К. Ванск, трговац из Беча; Ф. Банк, чиновник из Прага.

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ

Позивају се она г. г. претплатници којима истиче претплата 1. јула тек. године, да изволе на вријеме обновити претплату, како не би било прекидања у пошљици листа.

Цијена је за „Глас Црногорца“ досадашња и означена је на челу листа.

„Глас Црногорца“ неће се никоме слати ко унапријед не пошаље претплату.

Претплата се прима само у годишњим и полугодишњим роковима.

Цетиње, 5. јуна 1910.

Администрација
„Гласа Црногорца“.

ОБЈАВА

Да би се стало на пут повременом и безразложном подизању продајних цијена соли из државног монопола од стране појединих приватних продаваоца, — Министар Финансија и Грађевина својим данашњим рјешењем наредио је, да се одржи лицитација за давање искључивог права продаје соли у свим варошима, у којима постоје државни магацини монопола соли, као и у варошима и варошицама у којима поменути магацини не постоје т. ј. на: Андријевици, Ријеци, Виру, Данилову граду, Његушима, Цетињу, Грахову, Боану и Велимљу, у Колашину, Жабљаку (Језерима), Никшићу, Бару, Улцињу, Шавнику и Подгорици.

Лицитација ће се извршити 4. јуна ове год. у канцеларијама Управа царинарница: андријевачке, ријечке, вирске, даниловградске, његушке, граховске, жабљачке, никшићске, барске, улцињске и подгоричке и у канцеларијама капетанског суда: на Боану, Велимљу и у Шавнику, за продају соли у дотичним мјестима.

Лицитацијом ће се уступити искључиво право продаје соли специјалним продавцима, који ће по утврђеној цијени у односним варошима и варошицама продавати со, коју ће исти куповати искључиво у најближим солским магацинима.

Лицитанти могу бити лица, која мјесним комисијама претходно, прије почетка лицитације, поднесу документалне гаранције, да могу одговорити условима и обавезама, које се траже од продавца соли.

Ближа објашњења и услове заинтересирани видеће у гореозначеним канцеларијама, у којима ће се вршити лицитација.

Број 1695. Из канцеларије Министарства Финансија и Грађевина, 4. јуна 1910. године, на Цетињу. 1—4

ПОЗИВ

На молбу, Јоване супруге, Михаила Бањова Катнића из Велестова — осутног из домовине — а кћере Сава Борозана из Бокова, позива се речени Михаилу, да дође у Црну Гору и прими Јовану на заједнички брачни живот, или пошаље истој новац за путне и подвозне трошкове, како би могла код њега поћи. У противном случају, дужан је Катнић предстати овој Консисторији најдаље до 1. октобра ов. год., или Консисторију обзнанити, о свом садањем боравању, са изјавом, како мисли о својој супрузи.

Не одазове ли се поменути Катнић, по њиховом брачном спору, донијеће се коначна пресуда и у његовом осутству.

Број 1533.—А.—1907.—16. Из Консисторије Цетињске, 29. маја 1910. год., Цетиње. 1,3

Службени огласи

ОГЛАС

Јавна продаја непокретне имовине Ника П. Ђурашковића из Улциња извршитиће се на дан 24. августа 1910. год. у канцеларији потписатог суда. Виђи оглас у 11. броју „Гласа Црногорца“ из 1910. год.

Број 550. ех 1910.—129—1909.

Цеклин, 1. јуна 1910. год.

Капетански Суд
капетан С. Пејановић.

Р.48.бр.497. 1,1

ОБЈАВА

Сагласно рјешењу одбора општине вароши Никшића од 21. марта о. г. одобреног Министарским рјешењем од 12. маја т. г. број 2579, на 12. јуна о. г. продаваће се у канцеларији потписате управе на јавној лицитацији контрагтовећег меса за општину вароши Никшића, за вријеме од 12. јуна ове до 12. јуна 1911. године.

Лицитација ће се означеног дана т. ј. у суботу 12. јуна о. г. од почети од 8 до 12 прије и од 3 до 6 часова послје подне, и контрагт уступити понудноцу најниже цијене, наравно ако та буде повољна за Општинску Управу.

На 5 дана раније могу се виђети контрагтски услови са односним обавезама у канцеларији ове Управе.

Лицитантима тражи се кауција од 5000 перпера у готовом или у сигурном непокретном иману, које би се за ту сврху имало заставити. Број 240.—В.—1910.—85.

У Никшићу, 24. маја 1910. г.

Управа вар. Општине
Председник,
Сава Р. Кустудић.

Р.153.бр.379. 2,2

Приватни огласи

Д-р Х. КУСЛЕВ

зубни љекар — Цетиње

прима у свој кабинет од 8 до 12 и од 2 до 6 по подне. Катунска улица број 82. Р.25.бр.381. 1,3

ОБЈАВА

Извјештавам све своје дужнике да сам наплату свих мојих дугова предао Александру Матановићу, адвокату. — Молим исте да регулишу своје дугове без судске интервенције непосредно са адвокатом.

Сва ранија издата пуномоћја овим се поништавају.

Цетиње, 17. маја 1910.

С поштовањем
Никола Кнежевић трговац.

Р.42.бр.355. 2,2

ТРГОВАЧКО ОРИЈЕНТАЛСКО ДРУШТВО

Анонимно Друштво. — Капитал од 3.000.000 франака
у злату потпуно уплаћен.

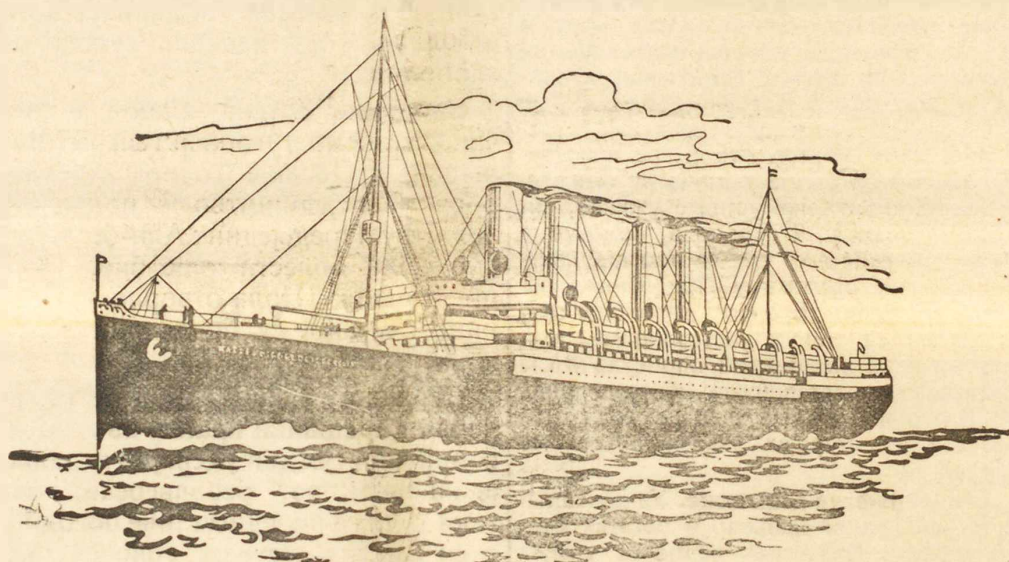
ОДЈЕЉЕЊЕ ЗА РОБУ У БАРУ

Са сопственим стовариштима у слободној луци, агенцијама и стовариштима у Подгорици и у Скадру (Албанија) Комисијони и заступништва:

Агенција Парабродског Друштва
„Пуљије“ у Бару.

Централна Администрација Друштва је у Венецији. Банкарско Одјељење је у Цариграду са додатим Одјељењем робе за Левант (Исток).

П.п.бр.387. 1,24

ОБЈАВА

Ријешењем Књ. Црногорског Министарског Савјета од 4. септембра о. г. број 334.

Сјеверо-Њемачки Ллоид, Бремен,

добило је дозволу да отвори своју Агенцију на Цетињу за преважање оних црногорских путника који са исправним документима намјеравају путовати у Америку.

Сјеверо-Њемачки Ллоид положио је Књ. Црногорском Министарству Финансија

20.000 круна

за гаранцију да ће све своје обавезе правилно вршити, и да ће сви црногорски путници уживати на путу исте удобности и законске заштите као и њемачки путници.

За заступника у Црној Гори назначен је

Господин Косто М. Лучић, Цетиње.

који ће свакога бесплатно обавијестити о свему што се тиче путовања у Америку, а по жељи, путника продаваће и жељезничке карте за ма које мјесто у унутрашњост Америку.

Пошто је рад Сјеверо-Њемачког Ллоида у Црној Гори утврђен дозволом Књ. Црногорске Владе искључена је свака превара и спекулација са путницима, што су досад разни варајући агенти чинили, те поменуто друштво моли свакога Црногорца, који намјерава путовати у Америку, да се само обраћа г. Лучићу на Цетињу, који ће га о свему правилно обавијестити и упутити.

Главни заступник
Сјеверо-Њемачког Ллоида у Трсту,
РОБЕРТ СПИГЕЛ.

П.п. Бр.356 6—6

НА ЗНАЊЕ

Мој брат Милош Абрамовић отпутовао је у Америку отаг 4 године. Тамо се одао беспосицењу, раскошном животу и лакоумном задуживању. На овакав начин упропастио ми је до сада перп. 2000. Поводом чега сам принуђен овим објавити свакоме и свуда а нарочито Милошевијем повјериоцима, да Милошу на име моје и кућне одговорности, не дају ништа, јер никоме такво потраживање нећу признати, а на то ми даје право чл. 696. Општег Имовинског Закона.

Велестово, 25. маја 1910.

Р.80.бр.376. 2,2 Спасоје Б. Абрамовић, тежак

„ЦЕМЕНТ“

ФАБРИКА ЦЕМЕНТА ПОРТАЛАНД
СПЉЕТ

Трг воћа

нуди свој изврстан производ уз најповољније услове.

П.п. Бр.161 6,14

Јанко Спасојевић

ПРАВОЗАСТУПНИК — ПОДГОРИЦА

Yanko Spassojevitch

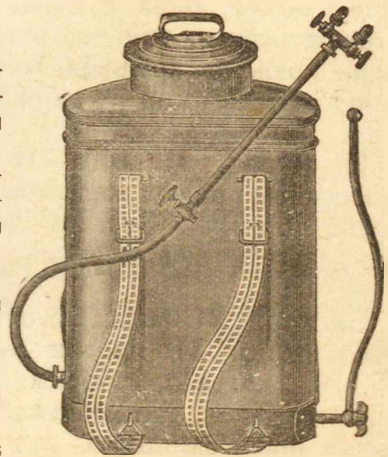
AVOCAT DEPUTÉ—PODGORITZA (Monténégro)
Р.10.бр.199.6,10

ОБЈАВА

Јављам заинтересованијем да имам на продају разних штрцаљана за кропљење лоза као и потребите делове за поправку, као и плавог камена.

ПЕТАР ДРЕЦУН
Цетиње.

П.п. бр. 277. 4,5

Барско Друштво

ОБЈАВА

Барско Друштво установило је код своје Генералне Управе у Бару једно Одјељење за Контролу, које ће поред надзора над превозом робе, бавити се такође са одговарањем на све дописе грађанства и ликвидацијом потраживања која су с истим у вези.

С тога је сходно да се грађанство за свако потраживање обраћа на поменуто Одјељење непосредно или што је још боље, посредством оне станице или агенције са које је отпослана роба за мјесто одређења.

Скреће се пажња грађанству, да право на потраживање има само „пошиљаоц“ или прималац, пошто је роба већ издата.

Потраживања треба да буду снабдјевена са документима који показују да пошиљаоц истих има право на потраживање (рекламирање). Ти документи су: „Признаница пошиљања“ за пошиљаоца, а „Биљет издавања робе“ за примаоца. Да би се могли што брже отпремати послови, од користи је, да се по могућству дода и све остале податке који могу бити од вредности.

Р.151.бр.394. 1,1 Главна Управа Барског Друштва.

СТЈЕЧАЈ

Црногорској Банци на Цетињу потребан је стручан књиговођа, првијенство имају они који су били у новчаним заводима. За услове и остало треба се обратити Банци.

Р.28.бр.389. 2,3

Црногорска Банка.

ЗАХВАЛНОСТ

Одбор цркве Кочанске испред цијеле општине захваљује именованима који су послали из Америке прилог храму Св. Николаја Чудотворца у Кочанима и то: Богдан Урошевић, Милоша Урошевић, Таде Урошевић, Ђоко Бановић, Лазар Поповић по 50 перпера. — Љубо Урошевић 47 перпера. — пок. Бајо Урошевић 35 перпера. — Јакош Урошевић, 25 перпера. — Марко Радовић 22 перпера. — Благоје Зиројевић 13 перпера. — Крсто Мијушковић, Ђоко Бановић, Лазар Поповић по 12 перпера. — Владо Вујовић, Мијајило Тубић по 12 перпера.

За исте новце купљено звоно. Г. народни посланик Вуко Кривокапић приложио звоно. Шпиро, Милован и Радован Вујовић приложише звоно. Радован Стевојевић, приложи (ћоку) полијелеј.

Херцеговци који приложише у новцу: Илија Јовановић, Мато Куртовић, Митар, Јово и Шпиро Видовић и Јаков Мишковић по 25 перпера. — Илија Мишковић, Јово Куртовић, Јово Марковић по 15 перпера. — Драго Драгутиновић 13 перпера. — Благоје Видовић 12 перпера. — Јанко Тараило, Марко Тараило, Марко Мишковић, Јово Боканић, Шпиро Трипчевић по 10 перпера. — Никола Милинић и Илија Тараило по 7 перпера. — Никола Куртовић, Андро Јововић, Стево Тушуп, Мирко Бошић, Крсто Пићан, Живко Булајић, Стево Калугеровић, Митар Радовић, Лазар Чучак, Јово Чучак, Лука Вуковић, Томо Кажангер, Андрија Павловић, Павле Мештровић, Вуко Мештровић, Митар Мештровић, Душан Трипчевић, Вуко Мештровић, Никола Куртовић по 5 перпера. — За исте новце купљен барјак и крст.

Свима најсрданије захваљујемо у име општине Кочанске.

Никшић—Кочани, 27. маја 1910.

Председник црквеног одбора.

Р.285.бр.388. 1,1

Јован Гардашевић.

БЛАГОДАРНОСТ

Под притиском тешке туге и никад непробоне ране, која се поново отвори на наша срца смрћу нашег нигда непрежањеног сина, односно синовца

† Стевана Ђурова Грубачића

који се пресели у вјечност 22. маја о. г. после тешког боловања, у најчепшем цијетју своје младости, у 20. години свога живота, оставивши за собом доброно уцвијељене родитеље и стрица.

Сматрамо за особиту дужност изјавити нашу дубоку и доживотну благодарност чиновништву и грађанству вароши Никшића, као и оближњим селанима, који се у великом броју испунише, те покојника ожалише и до вјечне куће испратише.

Доживотно смо захвални, народном посланику парохи и протопрезвитеру Никшићском г. Ђорђи Милановићу, који је покојника поред црквених прописа, испратио и с једним врло дирљивим говором, с којим је и нашу тугу веома ублажио.

Веома смо благодарни и овдашњем учитељском колегију, који са школском омладином дивно упоређеном, испратише покојника до вјечне куће, уз натпјев дивне црквене мелодије.

Поновно наглашавамо, да смо свијема и свакоме вјечно благодарни на саучешћу и олакшавању туге у нашој великој и непробаној жалости: било да су то учинили телеграфски, писмено или лично.

Никшић, 28. маја 1910.

Ожалошћени: родитељи: Ђуро и Роса; стриц Анто.

Р.188.бр.395. 1,1